

Vec: Otvorený list k „Celoštátnej stratégii ochrany a podpory ľudských práv“ v Slovenskej republike

Vážený pán minister Miroslav Lajčák!

4. 9. 2013

Dovoľte mi reagovať na Váš článok uverejnený dňa 20. augusta 2013 na blogu sme.sk, pod názvom: „Čaká nás ešte veľa práce, pán Brown!“

<http://lajcak.blog.sme.sk/c/335716/Caka-nas-este-vela-prace-pan-Brown.html#t2>

Píšem Vám nielen ako občan tohto štátu, ako otec, ale aj ako ten, ktorý sa už viac ako 15 rokov venuje pastoračnej službe duchovného sprevádzania ľudí s homosexuálnymi sklonmi na Slovensku, a to cez našu službu s názvom Linka Valentín, ktorá pôsobí pri Gréckokatolíckej cirkvi v Košiciach.

Venujem sa ľuďom zraneným v oblasti vzťahov, citov, sexuality, ktorí prežívajú vo svojom živote homosexuálne cítenie, ako aj ľuďom inak sexuálne cítiacim.

Túto našu službu ocenil aj pán premiér SR Róbert Fico, a to aj na stránkach Katolíckych novín (KN č. 22 zo dňa 6. júna 2010, na str. 10). Text o našej službe bol uverejnený v KN č. 19, dňa 16. mája 2010, na str. 12 - 13.

Píšem Vám preto ako človek, ktorý nielen teoretizuje, ale aj hlbšie vidí do samotnej problematiky, pretože sa týmto ľuďom osobne venujem viac rokov.

Nechcem sa tu vracieť k tomu, čo už je aj Vám zrejme dobre známe z „*Pripomienok k tvorbe strategického programového dokumentu pre oblasť ochrany a podpory ľudských práv.*“ Stratégia ochrany a podpory ľudských práv je ale tak nejasná, zahmlená a neprehľadná, že sa nečudujem, že mnohí sa pýtajú a vyžadujú vysvetlenie. A mnohí to ani nevyžadujú, lebo vôbec nevedia, o čo tu vlastne ide.

Tento navrhovaný koncept sa však iba skrýva za ľudské práva, pričom v skutočnosti navrhuje porušovanie ľudských práv a slobôd iných.

Spomínané pojmy ako „*gender ideológia*“, záujmy *LGBTI* loby, alebo „*rodová rovnosť*“, nie sú v skutočnosti ničím iným, ako novodobým Babylonom. Táto škodlivá ideológia je pre kresťanov neprijateľná, nakoľko je namierená proti nim, proti ich presvedčeniu, proti Bohu, a tým i voči samotným ľuďom, rodinám i celej spoločnosti.

Vo Vašom článku sa píše: „*hlavnou myšlienkou pripravovanej stratégie je tolerancia a rešpekt voči iným, a nie podpora gejov, lesbiab a iných dúhových farieb.*“

Pán minister, ale aj všetci tí, ktorí čítajú tieto riadky - zamýšľajme a pýtajme sa spoločne: Čo je v pozadí tejto stratégie? Čo alebo kto sa za ňou skrýva? Pretože v nej nejde o ľudské práva. Nejde o akúsi nezávadnú podporu bežných ľudských práv. Ide tu o cieľenú manipuláciu s ľuďmi. V skutočnosti sa za touto „stratégiou“ skrýva vopred pripravená manipulácia s občanmi tohto štátu, s cieľom propagovať homosexualitu medzi ľuďmi v našej spoločnosti. Ohrozené sú najmä deti a mládež. Podľa Vás je správne, aby boli deti v školách a v predškolských zariadeniach vedené k možnosti výberu rodu, a iným bludom? Ide o veľkú nezodpovednosť, o vedomé šírenie morálneho úpadku, hriechu a zla.

Nesmieme sa báť pomenovať hriech hriechom, a to predovšetkým preto, aby tí, ktorí mu prepadli, našli cestu k Bohu a ku spáse.

Táto škodlivá ideológia ohrozuje celé ľudstvo, nakoľko jej cieľom je priviesť ľudstvo do otroctva, a tým k jeho zničeniu, a nie k slobode, nehovoriac už o ľudských právach, ku

ktorým má veľmi ďaleko. A keďže sa prediera aj do krajín, ktoré ani nie sú členmi EU, alebo iných európskych a svetových zložiek, potom tu ide o politickú objednávku, v pozadí ktorej sú však veľmi skazené pohnútky a zlé ciele mocných tohto sveta.

Preto sú dnes kresťania prenasledovaní nielen v Egypte, Nigérii, Číne či inde vo svete, ale najnovšie aj v kresťanských krajinách USA a západnej Európy! Denne sú tam reálne pošliapávané práva na slobodu vierovyznania. Občania niektorých krajín, medzi nimi aj kresťania sú perzekuovaní za svoje náboženské presvedčenie.

A to je len počiatkový nástup a výsledok tejto zlej „stratégie“, ktorá rozvracia rodinu!

A podotýkam, že táto záležitosť sa netýka len veriacich, ale všetkých ľudí na Slovensku.

Za rovnako škodlivé treba považovať texty a knihy, na ktorých sa podieľali ľudia z LGBTI propagandy, a ktoré sa snažia pretlačiť aj do škôl. Ich obsah je v každom prípade nebezpečný pre celú spoločnosť, keďže je v nich množstvo nepresností, zavádzajúcich a nepravdivých informácií, a preto je skreslený a neobjektívny. V skutočnosti tu ide o podvrh a veľké klamstvo.

Som rád, pán minister, že Vám ide o celospoločenskú diskusiu. Súhlasím s vami. A ďalej píšete: „*Som však presvedčený, že vzťahy medzi ľuďmi – a práva z nich vyplývajúce – musia byť postavené na zásadách rešpektovania a úcty k tomu druhého.*“

Homosexualita však nie je ľudským právom. Je to zranenie. To je najvystižnejší výraz, vyjadrujúci podstatu alebo pozadie homosexuálneho sklonu. Všetci ľudia s homosexuálnymi sklonmi sú zranení, a to bez ohľadu na to, či žijú alebo nežijú homosexuálne aktívne. Preto všetci títo ľudia to, čo potrebujú, a čo im môže skutočne pomôcť je jedine uzdravenie. Cirkev a kresťania sú preto povinní vo svojej službe Bohu a každému človeku otvárať cestu k obráteniu, pokániu a duchovnému uzdraveniu.

Dňa 1.1.1993 bola síce homosexualita vylúčená z Medzinárodnej klasifikácie chorôb (MKCH-10), a síce pod nátlakom niektorých aktivistov, ktorí vyznávali homosexuálny štýl života. Nestalo sa tak na základe odbornej diskusie, totiž nebola nestranná, ale značne spolitizovaná. Jednoducho sa rozšíril názor bez toho, aby bol podložený skutočným výskumom a štúdiom, nakoľko tomu do dnešného dňa nikde vo svete nepredchádzala žiadna seriózna vedecká diskusia. Takúto diskusiu by bolo potrebné zorganizovať a venovať sa tejto otázke.

Treba vedieť, že nie všetci ľudia s homosexuálnymi sklonmi žijú aktívne, nakoľko pre mnohých toto zistenie nie je ľahké a nestotožňujú sa s tým, ale hľadajú inú cestu. Je naozaj veľa tých, ktorí reálne v detstve či dospievaní pociťujú homosexuálne sklony bez toho, aby k tomu akýmkoľvek spôsobom prispeli a bez toho, aby mali akúkoľvek homosexuálnu skúsenosť.

Čo sa týka ich túžby, aby toto cítenie bolo zmiernené, alebo posilnené heterosexuálne cítenie, v súčasnosti v rámci zdravotníckych zariadení im nikto oficiálne pomoc neposkytne. V tomto zmysle možno hovoriť o diskriminácii ľudí s takouto požiadavkou, keďže nemajú možnosť obrátiť sa na zdravotníctvo.

V USA a v západnej Európe, ako i inde vo svete, sa niekedy pod zámienkou rozširovania občianskych práv, ochrany práv menších, tolerancie a demokracie podávajú falošné a zavádzajúce informácie, ktoré sa týkajú aj zdravotných rizík homosexuálnych skutkov, a zatajujú sa dôležité informácie o homosexualite, a tiež možnosti efektívnej pomoci tým, ktorí majú problém identity s vlastným pohlavím.

Týmto ľuďom sa dá pomôcť vrátiť sa k ich skutočnej identite.

Pokiaľ však pod ľudskými právami rozumieme napr. „registrované partnerstvá“, vedzte pán minister, že tým sa nevyriešia problémy týchto ľudí. Práve naopak, iba sa skomplikujú. Tie problémy ktoré majú budú mať bez ohľadu na to či žijú alebo nežijú v registrovaných partnerstvách.

Charakteristickým znakom aktívneho homosexuálneho životného štýlu je totiž nemenná promiskuita a závislosť na sexuálnej fantázii a sexuálnom prežívaní.

Možno o tom neviete, pán minister, ale v homosexuálnom vzťahu nie je možná vernosť! Každý človek s homosexuálnymi sklonmi pokiaľ žije homosexuálne aktívne, je nútený žiť, a žije promiskuitne, nakoľko inak v týchto vzťahoch nevie, nemôže a nedokáže fungovať. Takýto postoj vnáša do duše človeka pocit bezvýhodiskového riešenia problému. A tak sa títo homosexuálne aktívni ľudia dostávajú akoby do začarovaného kruhu a postupne strácajú zmysel a cieľ svojho života. Ranu ranou totiž nikdy nemožno zahojiť. A to, čo je proti ľudskej prirodzenosti je aj proti ľudskému šťastiu a životu človeka vôbec.

Ide tu len o to, či sme za život a zastupujeme tak kultúru života alebo kultúru smrti. Či nám ide skutočne o ochranu života každého človeka, alebo o jeho smrť.

V článku tiež uvádzate: „*Na všetko prichádza emocionálna odpoveď: nie, len nič nemeňme, dobré je to tak, ako to je! Prepáčte, ale nie je.*“

Súhlasím s vami pán minister, nie je.

V našej spoločnosti sa totiž najčastejšie stretávame s dvoma nesprávnymi pohľadmi dvoch odlišných skupín - konzervatívcov a liberálov.

Tí prví pokladajú homosexuálnu aktivitu za morálne zlú, no na druhej strane však prechádzajú okolo týchto ľudí bezradne, nevedia im pomôcť, lebo nemajú o tom žiadne vedomosti.

Liberáli sa zasa skrývajú za toleranciu, no ich postoj v skutočnosti vedie ľudí s homosexuálnymi sklonmi do hlbokého osamotenía, lebo sa ním nerieši podstata ich ťažkostí, čím ich udržiavajú v omyle a klamstve. Práve preto je medzi nimi toľko samovrážd a nešťastia, čím prispievajú k tragédiám. A svojim homosexuálne aktívnym spôsobom života a jeho propagáciou ohrozujú správne ponímanie rodiny. Preto sú homosexuálne skutky nebezpečné a škodlivé nielen pre tých, ktorí ich praktizujú, ale aj pre ďalší vývoj rodiny a spoločnosti.

Nečinnosť prvej skupiny je preto rovnako falošná ako nadšenie tej druhej.

Obidve tieto, i keď odlišné skupiny nechávajú ľudí s homosexuálnymi sklonmi a ich ťažkosťami osamotenými. Sú v neprávom a nečinnosť prvej skupiny je rovnako falošná ako nadšenie tej druhej.

Cesta cirkvi je tretia, a to nová cesta pastorácie ľudí s homosexuálnym cítením. Vychádza na jednej strane z katolíckej náuky tak, ako je prezentovaná v dokumentoch, a na druhej strane z dnešných poznatkov psychológie.

Katechizmus Katolíckej Cirkvi nám jasne hovorí o tom, že **týchto ľudí treba prijímať s úctou, súcitom a jemnosťou a vyhýbať sa akémukoľvek náznaku nespravodlivej diskriminácie voči nim**. Iba to, čo je pravdivé, môže byť aj pastoračné. Pritom platí, že cestou pastorácie, uzdravenia a spasenia je jedine pravda.

Takmer nikto na Slovensku si neuvedomuje, že tu nemáme len tých niekoľko aktivistov, ktorí vystupujú a kričia po námestiach, ale aj tých, ktorí týmto stavom nedobrovoľne trpia a hľadajú inú cestu. A práve na tých verných Kristovi zabúdame? Takmer nerozlišujeme

medzi aktivistami za homosexualitu a tými, ktorí bojujú o svoju vernosť Kristovi. Za tých, ktorí často trpia sami a nedobrovoľne v tomto stave, lebo majú strach otvoriť sa a nevedia, komu o sebe povedať, a kde hľadať pomoc. Vieme sa aspoň trochu priblížiť k ľuďom, ktorí žijú bez partnera a v spoločenstve sa cítia sami, kým ostatní hovoria len o manželstve, deťoch, rodine? Kto sa im na Slovensku skutočne venuje? Kto im chce pomôcť tým, že ich vypočuje a bude sa im snažiť pomôcť v ich bolesti, ktorú prežívajú?

Každé zľahčovanie, ľahostajnosť, nevedomosť, nezáujem o ťažkosti ľudí s homosexuálnymi sklonmi alebo každý výsmech ich ťažkostí, sú v každom prípade kruté, neľudské a nekresťanské. Ľudia s homosexuálnym cítením majú hlad po skutočnej láske, ktorej sa im v ich živote nedostalo. O to smutnejšie je konštatovanie, že často jediným miestom, kde títo ľudia môžu zažiť aké-také prijatie, pozornosť a záujem, je aktívne homosexuálne prostredie, ktoré ich ale odsúva od pomoci a naplnenia ich skutočných potrieb. Preto si všetci ľudia, kresťanské cirkvi, aj celá naša spoločnosť, musíme plne uvedomiť našu zodpovednosť aj za starostlivosť o ľudí inak sexuálne cítiacich - našich bratov a sestry. Nedostatok informácií, predsudky a strach z nepoznaného vytvárajú veľké bloky u ľudí a to ich núti neuvážene konať.

Preto možno len privítať vaše slová, pán minister, ktoré uvádzate: „*Problémy, ktoré v oblasti ľudských práv Slovensko má, sa nevyriešia samé od seba, a ničomu nepomôže, ak budeme pred nimi zatvárať oči.*“

Tu skutočne treba pán minister celospoločenskú diskusiu. Je potrebné stretnúť sa a navrhnúť solídny koncept o tolerancii, rešpekte a úcte voči druhým ľuďom, aby sa to dostalo do povedomia celej spoločnosti, ktorú v tejto oblasti treba vyškoliť.

Nie však za cenu pripustenia škodlivej a zvrhlej stratégie, ktorá pošliape práva väčšiny, diskriminuje kresťanov, nivočí morálne a kresťanské hodnoty v našej spoločnosti, šliape po rodine. Táto cesta totiž vedie do záhuby...

A pokiaľ nebude manželstvo muža a ženy a rodina v tejto spoločnosti na prvom mieste, a nebudú dostatočne chránené zákonmi, ak vzťahy v našich rodinách budú zlyhávať, potom treba očakávať aj nárast počtu ľudí s rôznymi aj sexuálne neprirodzenými sklonmi!

Vedzte však, že pravda sa nedosiahne tým, že sa stretnú za jedným stolom úzka skupina ľudí okolo škodlivej LGBTI propagandy, spolu so zástupcami cirkvi, kresťanských a spoločenských organizácií, alebo MVO. Stretnúť sa treba zvlášť s jednými za okrúhlym stolom, a zvlášť z druhými. Zlo a dobro sa totiž navzájom vylučujú. Jestvuje totiž len pravda alebo lož. Áno, ľudia môžu mať aj majú rôzne názory, ale nezabúdajme na to, že pravda, tá bola, je a bude len jedna! Pravda môže byť len jedna!

Verím, že vzájomnou otvorenou, solídnou a úprimnou komunikáciou v spoločnosti sa môže vypracovať potrebný koncept pre prijatie a správne pochopenie ľudí inak sexuálne cítiacich našou spoločnosťou, ako aj pre konkrétnu potrebnú pomoc týmto ľuďom.

Navrhujem doplnenie predmetnej stratégie aj o ďalšie oblasti, ktoré sú potrebné, ako napr. právo na život nenarodených detí, rodičovské práva, právo na výhradu svedomia, náboženskú slobodu ale aj sloboda slova. A taktiež tak, ako aj Vy: chrániť deti, starých a sociálne odkázaných občanov, týrané ženy, migrantov, azylantov, ľudí pod hranicou chudoby atď.

Prosím Vás, pán minister, a zároveň vyzývam, aby ste sa zasadzovali za dobro, pravdu a za jej šírenie aj na pôde parlamentu a nedali sa zmanipulovať, zlákať, kúpiť, vydierať ani oklamať škodlivými ideológiami, ktoré sa snažia k nám preniknúť a rozvrátiť našu spoločnosť a hodnoty, ktoré po stáročia vyznávame.

Pamätajte na to, že aj Vy raz budete stáť pred Božím súdom tak, ako aj každý jeden človek. A každý z nás si nesie svoju zodpovednosť.

A aj keď sa v dnešnej dobe zdajú byť niektoré ideológie mocné, predsa len bude mať Božia pravda posledné slovo.

Želám Vám, vážený pán minister Miroslav Lajčák, veľa zdravia, sily a múdrosti pri navrhovaní, rozhodovaní a schvaľovaní koncepcií, zákonov, aby prinášali šťastie, radosť a spokojnosť všetkým občanom SR. Nech Vám k tomu Boh pomáha.

Спаси и сохрани!

S úctou
otec Vitalij
za Linku Valentín

Linka Valentín
Gr. kat. cirkev
P. O. Box B - 43
040 01 Košice
valentinskespolocenstvo@centrum.sk